

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14791/2022
11.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Дунђеровић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Живановић, адвокат из ..., ради сметања поседа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11997/21 од 22.12.2021. године, на седници одржаној 11.07.2024. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11997/21 од 22.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 11997/21 од 22.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Првог основног суда у Београду П 19180/20 од 21.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да ју је тужена сметала у државини описаног стана тако што је 29.12.2015. године променила браву на улазним вратима истог, те да се обавезе тужена да јој врати државину стана слободног од свих лица и ствари на тај начин што ће новопостављену браву заменити претходном, или предати тужилци кључеве од новопостављене браве и тиме јој омогућити приступ предметној непокретности, а ако то не учини да се овласти тужилца да сама или преко трећег лица о свом трошку то учини, и да јој надокнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка од 900,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 11997/21 од 22.12.2021. године, ставом првим изреке преиначено је првостепено решење у делу става првог изреке тако што је усвојен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да ју је тужена сметала у државини описаног стана тако што је 29.12.2015. године променила браву на улазним вратима стана. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено првостепено решење у преосталом делу става првог изреке којим је одбијен

тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужена да јој врати државину стана слободног од свих лица и ствари, на тај начин што ће новопостављену браву заменити претходном, или предати тужили кључеве од новопостављене браве и тиме јој омогућити приступ предметној непокретности, као неоснован. Ставом трећим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепеног решења тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Према члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је сметање државине променом браве на улазним вратима стана, а другостепеном одлуком је након делимичног преиначења првостепене одлуке и утврђења да постоји сметање поседа потврђена првостепена одлука у делу којим је одбијен захтев за враћање у пређашње стање. Побијана одлука донета је уз примену одговарајућих одредаба материјалног права, Закона о основама својинскоправних односа, који се примењује на тужбене захтеве у овој врсти спорова, па Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној. Наводима ревизије се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, али и на другачије правноснажне одлуке са тужбеним захтевом за заштиту од сметања државине, при чему треба имати у виду и да евентуално постојање другачије одлуке не би нужно указивало и на другачији правни став, а правилна примена права у споровима о сметању државине зависи од утврђеног чињеничног стања.

На основу изнетог Врховни суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. сав 2. тачка 5. у вези члана 420, па је утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

У конкретном случају тужиља ревизијом побија другостепено решење којим је одлучено о тужби за сметање државине, па ревизија у смислу цитираног члана закона није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић